

Het geluk van zingen

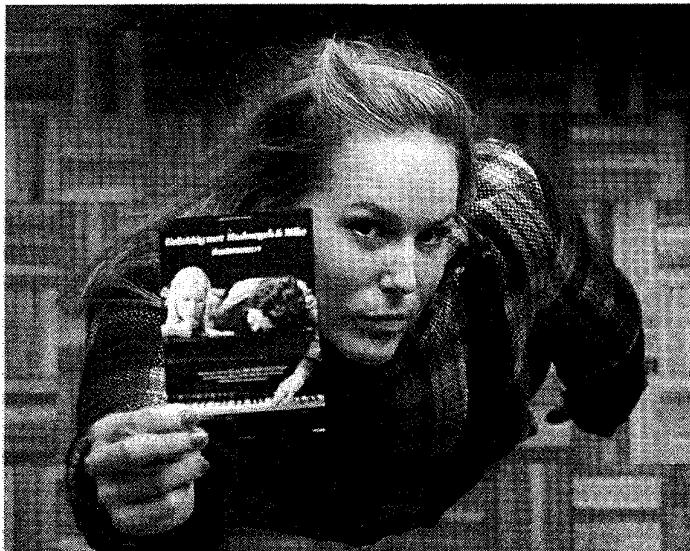
Door HENRIËTTE ELLERBROEK
AMSTERDAM, 12 JAN. „Dit is het leukste wat ik in mijn hele leven heb gedaan. We doen alles zelf: make-up en kleding, maar ook het op- en afbouwen van het decor. Na de voorstelling loop ik nog drie uur te stuiteren van de energie.”

Actrice Hadewych Minis (1977) toert sinds vorige maand langs theaters in het hele land met het liedjesprogramma *Gelukkig met Hadewych en Mike*. Mike, dat is Mike Boddé: pianist en cabaretier. De liedjes variëren van Brecht tot de Isley Brothers en John Lennon, maar Minis zingt óók een lied in Limburgs dialect.

„Mike en ik hebben elkaar leren kennen toen ik te gast was bij de *Mike en Thomas show*. Het klikte meteen en we besloten eens bij elkaar te komen om wat te jammen. Dat is nu twee jaar geleden. Deze theaterconcerten, want zo noem ik ze, zijn een logisch gevolg. Net zoals de naam van ons programma: wj worden gelukkig van wat we doen, en we hopen het publiek ook. Gelukkig met Hadewych en Mike. Gelukkig, met Hadewych en Mike – je kunt het op verschillende manieren zeggen.

„Ik had al zangles voor ik toneelless had. Dat ik uiteindelijk naar de toneelschool ging had ermee te maken dat ik het allebei wilde doen. En op de toneelschool kreeg ik wel zangles, maar op het conservatorium geen acteerles. Mijn stem is alt-mezzo. Vroeger zong ik veel in het lage register: Piaf, Brecht. Nu probeer ik ook de kunst van dat hoge, wat 'lievere' zingen te verkennen. Leuk, en soms heel eng.

„Zingen doe je met je hart. Daarin verschilt het van acteren, dat meer vanuit je hoofd gebeurt. Daarom is zingen ook veel enger.

Hadewych Minis Foto Jørgen Krielen

Gek genoeg vind ik zingen op les bijna spannender dan in een theater, voor een zaal vol mensen. In de les ben je je heel bewust van alles wat je doet. Tijdens een concert zing ik gewoon. Heerlijk – je bloed stroomt sneller, je hart bonkt, je leeft.

„Acteren en zingen heb ik altijd naast elkaar gedaan. Ik heb lang in een band gespeeld – popliedjes zingen. Leuk, maar jazz is meer mijn ding, heb ik gemerkt. Dat hoor je ook in ons theaterprogramma. Ook al is het niet allemaal jazz, dat jazzy geluid zit er toch steeds in. Ik heb ook wel eens wat gezongen in een toneelstuk, maar zoiets als dit heb ik nooit eerder gedaan.

„We spelen met nog drie musici: drummer Emile Boellaard, bassist Lex Geerlings en gitarist Matthias Biermann. De liedjes hebben

we met zijn vijven uitgekozen. Grappig detail: Mike en ik hebben allebei een liedje voor onze oma gekozen. Mijn oma was een groot voorbeeld voor me. Ze zong altijd *Als de sterre daoboave straole*, een Limburgse klassieker. Eigenlijk een carnavalskraker. Ik doe dat nu voor haar.

„Ik heb ontzettend veel geluk. Dat ik dit kan doen, naast spelen in Toneelgroep Amsterdam. Het vult elkaar fantastisch aan. Op dit moment heb ik overdag repetities voor *Antigone*, en 's avonds sta ik in het theater met *Gelukkig*. We hadden allebei maar anderhalve maand de tijd om te toeren. Maar als ik eens per jaar zo'n project kan doen? Lijkt me fantastisch.”

Gelukkig met Hadewych en Mike: tot 2/2 in theaters in het hele land. Inl.: www.hadewychminis.nl.